సాహిత్యప్రక్రియలన్నింటిలోనూ లోకప్రియమైనది నవల. సమకాలీన సమాజానికి దర్పణం పడుతూ, రచనాకాలపు సామాజిక, రాజకీయ, సాంస్కృతిక పరిస్థితులను ముందుతరాల పాఠకులకు అందించగల శక్తి నవలాసాహిత్యానికి ఉన్నది. సామాన్యుడికి అందుబాటులో ఉండటం వల్ల నవలాప్రక్రియకు సామాజిక మార్పులు, వ్యక్తిత్వ మార్పులు కలిగించగల శక్తి ఉంది. అటువంటి శక్తివంతమైన నవలాసాహిత్యంలోని కొన్ని ఉత్తమ నవలలను ఎన్నుకుని, ఆ నవలల్లోని నాయకుల పాత్రలను పరిచయం చెయ్యాలన్నది ఈ వ్యాసపరంపర ఉద్దేశం.

తేజ : కీర్తికిరీటాలు

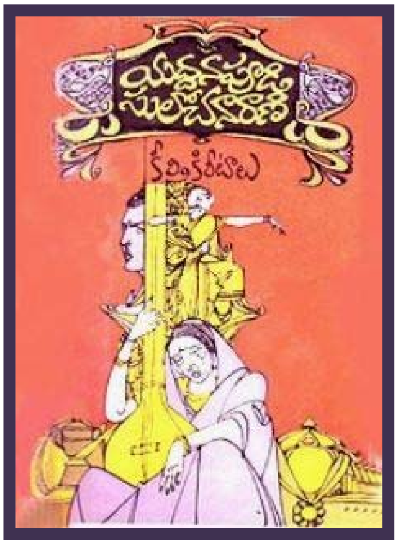

"మనకి ఏం కావాలో మనం తెలుసుకున్నప్పుడు మన ప్రపంచం మనం సృష్టించుకోగలుగుతాం. మన వ్యక్తిత్వం, తెలివితేటలు, మన సామర్థ్యం బట్టి దాన్ని విస్తృతపరుచుకోగలుగుతాం. ఈ చిన్ని ఊరిలో నాది అనే ప్రపంచాన్ని నేను సృష్టించుకున్నాను. నా ఆనందం, నా ఏకాగ్రత, నా తృప్తి దాని మీద కేంద్రీకరించుకున్నాను. ఈ ఊరికి నేను అంకితం అని కొందరంటారు. కానీ, ఈ ఊరిని నేనే స్వంతం చేసుకున్న సంగతి ఎవ్వరికీ తెలియదు." అంటాడు ఇరవైఎనిమిదేళ్ళ తేజ. తండ్రి స్ఫురద్రూపాన్నీ, తల్లి గాత్రమాధుర్యాన్నీ పుట్టుకతోనే పొందిన తేజ వారి సాంగత్యాన్ని మాత్రం పొందలేకపోతాడు. బాల్యంలో ఎన్నో ఆటుపోట్లు అనుభవించి, తల్లిదండ్రులకు దూరమై భయంకరమైన ఒంటరితనంతో పోరాడి, ఎనిమిదేళ్ళ నుండీ తాతయ్య దగ్గర పెరిగి పెద్దవుతాడు తేజ. ఏ కాలేజీలూ, విశ్వవిద్యాలయాలూ నేర్పలేని సంస్కారాన్ని తాతయ్య వద్ద నేర్చుకుంటాడతను. మనిషి చదువు వల్ల పొందాల్సింది మానవత్వం, మంచితనమే కానీ ఆడంబరం, అహంకారం కాదన్నది అతని అభిప్రాయం. ఆవేశం, ఆ ఆవేశానికి తగ్గ ఆలోచన, మంచి చెడుల

విచక్షణ కలిగిన వివేకవంతుడైన యువకుడతను. ఆంధ్రుల అభిమాన రచయిత్రిగా పేరుగాంచిన **యద్దనపూడి సులోచనారాణి** రచించిన "కీర్తికిరీటాలు" నవలానాయకుడు **తేజ**.

రచయిత్రి : యద్దనపూడి సులోచనారాణి

1939, ఏప్రిల్ 2న కృష్ణాజిల్లాలో జన్మించారు సులోచనారాణి. 1956లో ఆంధ్రపత్రికలో ఆమె రాసిన మొదటి కథ ప్రచురితమైంది. ఆ తర్వాత అరవై దాకా కథలనూ, ఎన్నో నవలలనూ రచించి 70s-80s లో ఎంతో ప్రఖ్యాతి గడించారు యద్దనపూడి. మొదటి నవల "సెక్రటరీ" తరువాత దాదాపు డెబ్భైకి పైగా నవలలు రచించారు. ఆవిడ రచించిన కొన్ని నవలలు రేడియో లో ధారావాహికలుగా వస్తే, కొన్ని సినిమాలుగా వచ్చాయి. ప్రేమ, కుటుంబ గాథలు, మానవ సంబంధాలు మొదలైనవి యద్దనపూడి నవలల్లో ముఖ్య ఇతివృత్తాలు. మధ్యలో ఆపకుండా చివరిదాకా చదివించే పట్టు ఉండేది యద్దనపూడి రచనల్లో. ఆ కాలంలో, ముఖ్యంగా మహిళలను బాగా ఆకట్టుకున్న రచయిత్రిగా యద్దనపూడి పేరుపొందారు. తన రచనలకు గానూ ఎన్నో అవార్డులనూ, సత్కారాలనూ పొందారు. ఆవిడ ప్రఖ్యాత నవలల్లో ఒకటైన "కీర్తికిరీటాలు" నవల ఆంధ్రప్రదేశ్ సాహిత్య అకాడమీ పురస్కారాన్ని అందుకుందని పుస్తకంలో రాసారు గానీ ఏ సంవత్సరమో రాయలేదు.

మా ఇంట్లో యద్దనపూడిది "సెక్రటరీ" నవల ఒక్కటే ఉండేది. ఇంటర్, డిగ్రీ చదివే రోజుల్లో సెలవులకు పెద్దమ్మ, పిన్నమ్మల ఊళ్ళు వెళ్ళినప్పుడు వారి వద్ద ఉన్న యద్దనపూడి, యండమూరి, మల్లాది మొదలైనవారి రచనలు నాకు కాలక్షేపంగా ఉండేవి. మొత్తం యద్దనపూడి రచనల్లో దాదాపు పాతిక,ముప్ఫై దాకా నవలలు చదివాను నేను. ఒకే రచయిత రాసిన అన్ని రచనలు చదవడం అదే మొదలు, ఆఖరు కూడానూ. నే చదివిన యద్దనపూడి రచనల్లో **మీనా, జీవనతరంగాలు, స్నేహమయి, కీర్తికిరీటాలు, గిరిజా కల్యాణం** నవలలు నాకు బాగా ఇష్టం. కుటుంబపరమైన కథానేపథ్యంతో, బలమైన స్త్రీ పాత్రలతో, పలురకాల వ్యక్తిత్వాలనూ, మానవ సంబంధాల లోతులను తాకే ఈ ఐదు నవలలూ నాకెప్పటికీ గుర్తుండిపోయాయి. ఆంగ్ల రచనల ప్రేరణతో రాసినవి, స్వప్నలోకాల్లో విహరింపజేస్తాయి, వాస్తవానికి దూరంగా ఉంటాయి అన్న విమర్శలను ఎదుర్కున్నా కూడా నా అభిమాన రచయిత్రులల్లో ముఖ్యంగా యద్దనపూడి పేరు తప్పక చెప్పుకుంటాను నేను. ఎందుకంటే సమాజోద్ధరణ, చారిత్రక అవగాహన సాహిత్యానికి ముఖ్యమైన ఉద్దేశాలుగా చెప్పబడినా, ఏ సాహిత్యానికైనా అంత్యోద్దేశం ఆనందం కూడానూ. నిత్యం పలురకాల సమస్యల్లో సతమతమయ్యే జనాలకు ఓ ఊహాలోకాన్ని చూపించి, అందులో ఆదర్శవంతమైన పాత్రలను నింపి, ప్రేమాభిమానాలను నింపి తద్వారా పాఠకుల మనసుల్లో ఆనందాన్ని నింపాయీ కథలు. ఒక సినిమా ఎలాగైతే ప్రేక్షకులను వాస్తవికతకు దూరంగా తీసుకువెళ్ళి వినోదాన్ని అందిస్తుందో అలాంటి వినోదాన్ని ఈ నవలలు అందిస్తాయి. అందుకనే అవాస్తవికమైనవైనా సరే, ఆ విధంగా ఎందరో పాఠకులకు ఎంతో ఆనందాన్ని పంచిన రచయిత్రిగా యద్దనపూడిని అభిమానిస్తాను నేను.

కీర్తికిరీటాలు:

ఇది స్వర్ణలత అనే ఒక నాట్యకారిణి కథ. ఆమె జీవితంలో ఎదురైన సంఘటనలు ఆమెకు జీవితం పట్ల, మనుషుల నిజ స్వరూపాల పట్ల ఎటువంటి అవగాహనను కలిగించాయో తెలుపుతుందీ కథ. అనుకోకుండా పరిచయమై, జీవనసంఘర్షణలో ఆమెకు తోడుగా నిలిచి, ధైర్యాన్ని నింపి, ఆమెకు జీవితంతో పోరాడే స్ఫూర్తిని అందించే ఆదర్శవంతుడైన యువకుడు తేజ. ఈ నవలానాయకుడు. కళాకారులైన భార్యాభర్తలు పరస్పర ప్రేమాభిమానాలున్నా, అహంకారాల మాటున ఒదిగిపోతే, వారిద్దరి మధ్యన మూడో వ్యక్తిని నిల్చోనిస్తే వారి జీవితాల మధ్యన ఎంతటి అగాధాలు ఏర్పడగలవో, వారి జీవితాలు ఎంతగా చిన్నాభిన్నమవ్వగలవో తెలుపుతుందీ నవల. ఈ కోణం +

నిస్సహాయురాలైన స్వర్ణలో తేజ నింపే పోరాటస్ఫూర్తి.. ఈ రెండూ నవలలో మెచ్చదగిన అంశాలు. అప్పట్లో కొన్ని నవలలు సినిమాలుగా తీసి ఉండడం వల్ల, ఆ దృష్టికోణం నుండి కథను రాసారేమో అనిపించక మానదు కథనంలో తొంగి చూసే నాటకీయతను గమనిస్తే!

తేజ – పాత్ర పరిచయం:

విజయవాడకు దగ్గరలోని ఓ పల్లెటూరిలో సాంప్రదాయం, నియమనిష్ఠల మధ్య పుట్టిపెరిగిన దేవి ప్రసాద్, హైదరాబాద్ లో పట్టణ వాతావరణం మధ్య గారాబంగా పెరిగిన రాజ్యలక్ష్మి, గురుదేవుని శాంతినికేతన్ లో కలుస్తారు. రాజ్యలక్ష్మి అందానికీ, గాన మాధుర్యానికీ దేవీప్రసాద్ ముగ్ధుడైతే, అతని చిత్రకళా నైపుణ్యం చూసి ఆమె ఆకర్షితురాలౌతుంది. తల్లిదండ్రులను సంప్రదించకుండా ప్రేమ వివాహం చేసుకున్న వారిద్దరి ప్రేమఫలం తేజ. విరుద్ధమైన కుటుంబ నేపథ్యాలున్న తల్లిదండ్రుల సంఘర్షణలో నలిగిపోతాడు **చిన్నారి తేజ**. విడాకులు మంజూరైనాకా పిల్లవాడిని తండ్రికి అప్పగిస్తుంది కోర్టు. కళాకారుడవ్వడమే తన నేరమనుకుని కుడి చెయ్యి నరికివేసుకుని, కొడుకుని మాత్రం ఎటువంటి ప్రత్యేకతలూ లేని సామాన్యుడిలా పెంచమని చెల్లెలి వద్ద మాట తీసుకుంటాడు దేవీప్రసాద్. అంతేకాక వరుస అపజయాలు, అవమానాలూ, విడాకులు మొదలైనవాటి వల్ల విసిగిపోయి, అలసిపోయి ఆత్మహత్య చేసుకుంటాడతడు! తల్లి ప్రేమ కోసం తపించే చిన్నారి తేజను స్నేహితురాలు ఇందిరమ్మకు అప్పగించి, రాజ్యలక్ష్మి మారు వివాహం చేసుకుని విదేశాలకు వెళ్ళిపోతుంది. తల్లిదండ్రులకు దూరమై, ఇందిరమ్మ ఇంట్లో ఎంతో నిరాదరణకూ, కర్కశత్వానికీ గురౌతాడు తేజ. ఒంటరితనంతో అలమటించి మంచం పట్టిన పిల్లవాడిని తీసుకెళ్ళి ప్రాణప్రదంగా పెంచి పెద్ద చేస్తారు అతని తాతయ్య, మేనత్త. తాతయ్య తోడితే అతని లోకం. పిల్లలు లేని మేనత్త కాత్యాయని అతడికి కన్నతల్లి కన్నా ఎక్కువౌతుంది.

ఇటువంటి ఆటుపోట్ల మధ్య బాల్యం గడిచినా తాతయ్య పెంపకంలో ఉత్తమ వ్యక్తిత్వాన్ని అలవర్చుకుంటాడు తేజ. తనకేం కావాలో తెలుసుకుని, తనదంటూ ఓ ప్రపంచాన్ని సృష్టించుకుంటాడు. జీవితంలో డబ్బు సంపాదనకు తెలివితేటలను మించిన డిగ్రీ లేదన్నది అతని నమ్మకం. ఆ పల్లెటూళ్ళోనే కొండపల్లి బొమ్మలు తయారు చేసేవారిని ఒక దగ్గరచేసి, బొమ్మల వ్యాపారం మొదలుపెడతాడు. మేనత్త చేసే పెళ్ళి ప్రయత్నాలని మాత్రం తిప్పికొడుతూ ఉంటాడు. చిన్నతనంలో ఇందిరమ్మ కూతురుతో తేజకు జరిగిన నిశ్చితార్థం అతడి ఆలోచనని మరో అమ్మాయి వైపుకి వెళ్ళనివ్వదు. స్నేహితుడు గోపాలాన్ని కలవడానికి హైదరాబాద్ వచ్చిన తేజ అనుకోకుండా నర్తకి స్వర్ణలత సన్మాన సభకు వెళ్లాల్సివస్తుంది. గోపాలం భార్య సావిత్రి స్వర్ణలత వద్ద గాయని. సావిత్రి ఆహ్వానంపై తప్పనిసరిగా రవీంద్రభారతికి వెళ్ళి "నాట్యమయూరి" బిరుదుని పొందిన స్వర్ణ నాట్యాన్ని చూసి ముగ్ధుడవుతాడు. కొందరు అల్లరుమూకల వల్ల అక్కడ జరిగిన ఘర్షణ, పెనుగులాటల నుండి స్వర్ణని రక్షించి, తలపై బలమైన గాయమైనా కూడా లెఖ్ఖచేయక ఆమెను బయటకు తీసుకువెళ్ళి కారు ఎక్కిస్తాడు. అలా ఆమె ప్రాణాలను కాపాడిన వ్యక్తిగా ఆమెకు పరిచయమౌతాడు. కానీ ఆ పరిచయాన్ని పెంచుకోవడం ఇష్టపడక, కలవాల్సొచ్చిన ప్రతిసారీ స్వర్ణకు దూరంగానే ఉంటూంటాడు. స్వర్ణ ఇందిరమ్మ కూతురన్న సంగతి అతడికి ముందు నుండీ తెలుసు మరి!

ప్రమాదవశాత్తూ స్వర్ణ తల్లిదండ్రులిద్దరినీ కార్ ఏక్సిడెంట్ లో కోల్పోతుంది. ఇల్లు, డబ్బు అప్పులవాళ్ళు తీసేసుకోగా, తను కూడా కాలు ఫ్రాక్చర్ అయ్యి మంచాన పడుతుంది. అంతటి అదృష్టవంతురాలు లేదనుకున్నవాళ్ళందరూ తలక్రిందులైన ఆమె పరిస్థితి చూసి నిర్ఘాంతపోతారు. హాస్పటల్లో ఉన్న స్వర్ణని చూడటానికి వెళ్ళిన తేజ అందరిలా సానుభూతి వాక్యాలు పలక్కుండా, ఇదీ ఎదో మంచికే జరిగిందేమో అనుకొమ్మనీ, ఈ నష్టాన్ని భగవంతుడు మరో రకంగా పూడుస్తాడేమో అనీ ఆమెకు ధైర్యం చెప్తాడు. కాలు బాలేనందువల్ల స్వర్ణ

ఏర్పాటు చేసుకున్న ఫారిన్ ట్రిప్ చేజారిపోతుంది. రాజ్యలక్ష్మి రెండవ భర్త కొడుకు కిషోర్ ఆస్తి కోసం ఆవిడ కొడుకుగా ఇండియా వచ్చి, స్వర్ణ సంపాదన కోసం ఆమెపై ప్రేమ నటిస్తాడు. స్వర్ణతో నిశ్చితార్థం చేసుకున్న కిషోర్ సైతం ఆమెని ఒంటరిగా వదిలేసి పట్టించుకోకుండా జారుకుంటాడు. బంధుమిత్రులు జాలిపడతారు తప్ప సహాయానికి రారు. అటువంటి సమయంలో సావిత్రి బలవంతం మీద మరోసారి స్వర్ణని కలవడానికి వెళ్తాడు తేజ. తనని కలిసి చాలా రోజులైందని స్వర్ణ అంటే, "నెల మీద రెండు వారాలు" అని లెఖ్ఖగా అతను చెప్పిన సమాధానం అతనికి ఆమెపై ఉన్న అభిమానాన్ని తెలుపుతుంది. పిన్ని ఇంట్లో దీనావస్థలో ఉన్న స్వర్ణని చూసి కరిగిపోయి, సందిగ్ధాలన్నీ పక్కకు పెట్టి ఆమెను తనతో ఊరు తీసుకువెళ్తాడు.

ప్రశాంతమైన పల్లె వాతావరణంలో రత్తమ్మ పరిచర్యలతో, ఏసోబు అల్లరితో త్వరగానే కోలుకుంటుంది స్వర్ణ. తన ఆసక్తిని ఏమాత్రం కనపడనివ్వక కేవలం సావిత్రి ఉత్తరం రాయడం వల్లే ఆమెను ఇంటికి తీసుకువచ్చినట్లు ఆమెను నమ్మిస్తాడు తేజ. తాను ముమ్ముందు ఎప్పుడూ నాట్యం చెయ్యలేదని చెప్తూ గోపాలం రాసిన ఉత్తరం చూసి నిర్ఘాంతపోతుందామె. కిషోర్ తనని ఎందుకు వదిలేసాడో అర్థం అవుతుంది. తానింక ఎప్పటికీ నాట్యం చెయ్యలేనని తెలిసి తట్టుకోలేకపోతుంది. ప్రాణాలు వదిలెయ్యాలని కాళీడ్చుకుంటూ వాగు వైపు వెళ్తుంది స్వర్ణ. సమయానికి మెలకువ రావడం వల్ల వెళ్ళి ఆమెను కాపాడతాడు తేజ. అప్పటిదాకా అపరిచితుడిలా, ముభావంగా, మొహమాటంగా కనబడే తేజ మొదటిసారిగా ఆవేశంగా, అధికారంగా, చనువుగా మాట్లాడటం చూసి ఆశ్చర్యపోతుంది స్వర్ణ. జీవితంలో ఎప్పుడూ నిరాశకు లొంగిపోకూడదనీ, ఎప్పటికప్పుడు బ్రతుకుని మరమత్తు చేసుకుంటూ ఉండాలని చెప్తాడు. జీవితంలో ప్రతిక్షణం అమూల్యమైనదని, తిరిగి రాదనీ, ఆ క్షణాలకొక విలువ మనకి మనమే ఏర్పరుచుకోవాలనీ, అది పని తోనే సాధ్యమనీ చెప్తాడు. పనిలో లీనమయ్యే మనిషి తనకి తాను ఉపయోగపడటమే కాక ప్రపంచానికి కూడా ఉపయోగపడగలడనీ స్వర్ణకి చెప్తాడు. అతని మాటలు ఆమెకు జీవితం పట్ల కొత్త ఆశని కల్పించి, బ్రతుకు విలువను తెలియజేస్తాయి. ఫకీరు ఆమె కాలుకి వైద్యం మొదలుపెడతాడు. ఆమెకు పని కల్పించాలనే ఉద్దేశంతో 'ఇండియన్ డాన్సెస్' మీద రచించబడిన రకరకాల పుస్తకాలు తెప్పిస్తాడు తేజ. మన దేశంలో నాట్యం ఎప్పుడెలా పోషింపబడిందో, ఎప్పుడు అశ్రద్ధ చేయబడిందో వివరిస్తూ ఇదివరకెప్పుడో స్వర్ణ చెప్పిన వివరాలు గుర్తు చేసి, వాటికి ఈ పుస్తకాల్లోని వివరాలూ కలిపి తెలుగులో నాట్యం మీద మంచి పుస్తకం రాయమని సలహా ఇస్తాడు. ఏకంగా పుస్తకం రాయగలనా లేదా అని సంకోచిస్తున్న స్వర్ణకు అటువంటి పుస్తకం రాయడానికే ఆమెకీ ఆపద వచ్చిందేమో అని చెప్తూ, ఎన్నో విధాలుగా ఆమెకు ఉత్సాహాన్నీ, ధైర్యాన్నీ అందిస్తాడు తేజ.

కిషోర్ నిర్బంధంలో ఉండగా రాజ్యలక్ష్మి తన వ్యధనంతా తెలుపుతూ రికార్డ్ చేసి ఉంచిన కేసేట్ విన్నాకా, తేజ రాజ్యలక్ష్మి అసలు కొడుకన్న నిజం స్వర్ణకు తెలుస్తుంది. ఆ నేపథ్యంలో తేజ ద్వారానే అతని చిన్నప్పటి దీనగాధ వింటుంది ఆమె. చిన్నప్పటి నిశ్చితార్థం సంగతి విన్న తరువాతనే తేజ మనస్థితి ఆమెకు అర్థం అవుతుంది. ఏ అధికారంతో తనను తీసుకువచ్చాడో, తనపై అతనికి ఎంతటి మమకారం ఉందో కూడా తెలుసుకుంటుంది. కానీ కాలు బాగైన స్వర్ణ ఎప్పటికైనా మళ్ళీ పాత జీవితంలోకి వెళ్ళిపోతుందనీ, ఉత్తర దక్షిణ ధృవాల్లంటి తమ జీవితాలు మళ్ళీ తల్లిదండ్రుల జీవితాల్లా అవుతాయని భయపడి స్వర్ణపై తనకెలాంటి ఆశ, అభిప్రాయాలూ లేవని చెప్పి తప్పించుకుంటాడు తేజ. గాయపడిన ఆమె స్వాభిమానాన్ని గుర్తించినా భవిష్యత్తుని దృష్టిలో ఉంచుకుని మౌనంగా ఉండిపోతాడు. ఎటువంటి పరిస్థితుల్లోనూ బలహీనతకు లొంగని పటిష్ఠమైనదతని వ్యక్తిత్వం.

స్వర్ణ రాస్తున్న పుస్తకం తాలూకూ కొన్ని ఛాప్టర్లు పబ్లిషర్స్ కి పంపిస్తే, అది బాగుందని డబ్బు పంపిస్తారు వాళ్ళు. తనది అనే డబ్బు

మళ్ళీ జన్మలో చూడగలడం తేజ పుణ్యమే అంటుంది ఆమె. కాలు నయమయ్యే సమయానికి విజయవాడలో ఆమె నాట్య ప్రదర్శనను కూడ ఏర్పాటు చేస్తాడు అతను. మితిమీరిన ఆనందంతో గంతులు వేస్తూ, అతడికి ఋణపడి పోయాననీ, ఏమి చేస్తే అతడి ఋణం తీర్చుకోగలనో అంటూ ఉద్వేగపడుతుంది స్వర్ణ. అదే సమయానికి ఫారెన్ టూర్ నుండి వచ్చిన కిషోర్ ప్రదర్శన సంగతి తెలుసుకుని ఎప్పటిలా ప్రేమ నటించబోతాడు. కృత్రిమమైన నటనతో జనాలనూ ఆకట్టుకునే అతనికీ, సహజమైన వ్యక్తిత్వంతో తనను ఆకట్టుకున్న తేజకీ ఉన్న తేడాని గమనిస్తుంది ఆమె. ఒక నిర్ణయానికి వచ్చి ప్రదర్శన అనంతరం ఎవరికీ కనబడకుండా మాయమైపోతుంది స్వర్ణ. అన్నాళ్ళూ రాజ్యలక్ష్మి ఏమైంది? కిషోర్ బండారాలన్నీ బయటపడతాయా? స్వర్ణ ఎక్కడికి వెళ్ళింది? కిషోర్ నుండి తప్పించుకుని చివరికి తేజని కలిసిందా? అన్న ప్రశ్నలకి సమాధానం తెలియాలంటే నవల చదవాల్సిందే మరి :)

తేజ లాంటి సంస్కారవంతులు, ఉత్తమ వ్యక్తిత్వం గలవారూ ఉండరని అనలేం కానీ చాలా అరుదుగా కనబడతారు. జీవితం పట్ల, బ్రతుకు పట్ల అతనికి గల నిశ్చితాభిప్రాయాలు ఎంతటి నిరాశాపరులనైనా ఉత్సాహంతో నింపగలవు. తన బాధనీ, ఒంతరితనాన్ని అధిగమించి జీవితంలో నిలదొక్కుకోగలగడం అతనిలోని చైతన్యానికి ఉదాహరణ. నిస్సహాయంగా ఉన్న స్వర్ణ పరిస్థితిని తనకు అనుకూలంగా మార్చుకోగలిగి కూడా నియమంగా, నిబద్ధతతో ఉండగలడం కష్టమైన పనే. చిన్నప్పటి నిశ్చితార్థం సంగతి తెలిసీ, స్వర్ణ ఆసక్తిని గమనించి కూడా తమ జీవన నేపథ్యాలనూ, విభిన్న వ్యక్తిత్వాలతో పెరిగిన తమ అంతరాలను గమనించి ఆమెను దూరంగా పెట్టడం అతని దూరదృష్టినీ, వాస్తవికతనీ తెలుపుతుంది. ఇలాంటి వ్యక్తులు ఊహాలోకాల్లో ఉన్నా ఓసారి వెళ్ళి పలకరించి రావాలని తప్పక అనిపిస్తుంది కదూ..

(మరొక నవలానాయకుడి గురించి వచ్చే సంచికలో)

COMMENTS

రచయిత్రి బ్లాగు

తృష్ణ:(http://trishnaventa.blogspot.in)